

- староиндийският предлог *ud* (навън, нагоре) – ромското *urjav* (летя) < тароиндийското *uddi (ud + dī)*;
- староиндийския *pari* (наоколо, около); – ромския глагол *pendžarav* или *pindžarav* (познавам) < староиндийското *parijna (pari + jna)* < староиндийското *pratyabhi jānāti*;
- староиндийското *vi* (отделно, на разстояние един от друг) – ромското *bianav* (раждам) > староиндийското *vijan (vi + jan)*: – ромското *bikinav* (продавам) > староиндийското *vikri (vi + krī)*;
- староиндийското *ava* (надолу) – ромското *umblavav* (окачвам, обесвам) > староиндийското *avalambaya*, каузатив от *avalam (ava + lamb)*.

За образуване на сложни глаголи в ромския език се употребяват предлози с чужд произход. Срещат се следните предлози, дошли от българския език:

do-resav (достигам) от българския предлог *до* и ромския глагол *resav*.

iz-av (изяждам) от българското *из* и ромското *xav*.

ot-mukav (отпускам) от българското *от* и ромското *mukav*.

za-nakhav (заминавам) от българското *за* и ромското *nakhav*.

Свързването на наречия с глаголни форми е рядко явление в ромския език. Можем да дадем два примера за това: *davandre* (влизам), *lavpalal* (гоня).

7. Спрежение на глагола

Всички ромски глаголи прибавят личните окончания към основа, която представлява корен, удължен с гласна. Може да се каже, че глаголите в ромския език принадлежат